

Tisková zpráva: *Radek Štěpánek a jeho básnická sbírka Hezké počasí*

Básník Radek Štěpánek pracoval po čtyři roky v Hostu a propagoval knížky – až po svém odchodu (příznačně na Správu Národního parku Podyjí) mu v Hostu vychází básnická sbírka *Hezké počasí*. Ty předchozí vydal u menších nakladatelů, i tak se jim dostalo intenzivního čtenářského ohlasu a byly přeložené do angličtiny, finštiny, polštiny nebo japonštiny. Je v nich patrný environmentální náboj ve všech možných polohách – v té frustrované, rozčilené a znepokojivé, ale i v laskavém přijetí, obdivu k obyčejné krajině a vztah k nejbližším lidem skrze návrat k základním hodnotám a smyslu věcí.

„Klimatická změna, sucho, ale i jiné krize nás proměňují a je stále těžší nalézt nějaké zdroje rovnováhy. Jemně angažovaný lyrik (ne však idylik!), básník krajin vnějších i vnitřních ve své nové sbírce ohledává právě tuto situaci. Řešení nachází v přichýlení se k obyčejným, často přehlíženým skutečnostem života, jež eviduje jednou jako poutník, jindy jako rodič, partner či jen vnímavý, tichý pozorovatel přírody. *Hezké počasí*... S kapkou ironie by se dalo konstatovat, že kdyby stále přšelo, bylo by hezké počasí sucho. Možná je to „to nedostatkové“, v co doufáme, na co se těšíme a marně to hledáme. A ono nám stále uniká, protože nic na světě netrvá a nepostojí. Věčné téma v jedinečné perspektivě,“ píše o knize její redaktor Martin Stöhr.

„Tereza tlačí kočárek, kde Jula spí. / Trochu se opozdím, dalekohledem hledám / ve větvích ptáky. / Když ho zas odložím, chumelí.“

Sám básník v rozhovoru pro Kavárnu Hosta o knížce říká: „Obvykle píšu víc věcí najednou a pak to vychází i mimo pořadí a může to mást. Třeba Pamatuj na střízlíka, co vyšlo loni, jsem napsal až po Hezkém počasí. Stanovuju si většinou téma a to si řekne o styl, který použiju, a pak tím stylem dodělávám jednotlivé texty, které navíc mezi sebou různě komunikují a doříkávají se. Všechno si ale nejprve zapisuju do deníku. Chci si ty věci a dojmy hlavně zapamatovat – ale často se stane, že mi báseň začne vylézat už z deníku. Hezké počasí je sbírka, ve které jsem se programově snažil zjednodušit jazyk a zbavit ho uměleckých fines, zcivilnět ho, použít báseň jako vyprávění. Nejde to úplně, protože naše myšlení se opírá o metafory. Chtěl jsem také vědět, jestli, když tohle uděláš, zůstane ještě vůbec báseň. Já jako autor si myslím, že ano. Jako čtenář mám taky nejradši tu zdánlivě nejprostší poezii.“

Knihu navíc provází ilustrace Radkovy dcery Julie. „Je to vlastně kniha o Julii, o tom, co všechno mě učí, to ona je její ústřední postavou, přitom jsem ale nechtěl, aby to bylo vyprávěné lineárně od početí do nějakého věku. Je to možná trochu spirála. Když se na knížku čekalo, Jula povyroستla a začala s mámou Terezou malovat, Tereza je básnířka, ale také výtvarnice, ilustrovala nějaké moje předchozí knihy a Julu k malování vede. Jenže Jula dělá i jiné věci. Třeba si vleze do kamen, vezme vychladlé uhle a maluje s nimi na dlaždičkách na zemi. Dělá to často, všude je bordel a saze. V knize to je jako jeden z předobrazů, ale nepřiměl jsem ji k tomu, abych o tom mohl napsat, spíš jsem zaznamenal něco, co dělá běžně. Její kresby tedy ale logicky patří do knihy, protože je to hodně kniha o ní. Jsem rád, že to vyšlo.“

Celý rozhovor a autorem je vám k dispozici na stránkách Kavárny pod názvem Znovu nalézám schopnost cítit údiv nad těmi nejprostšími věcmi, můžete z něj citovat s odkazem na zdroj. Sbíрку a kontakt na Radka Štěpánka vám ráda zašlu.

Klára Kubíčková
nakladatelství Host
774 443 602
kubickova@hostbrno.cz
www.hostbrno.cz